

Forfatter: Andreasen, Ole

Titel: BREV FRA: Andreasen, Ole (1849-06-24)

Citation: Andreasen, Ole: "BREV FRA: Andreasen, Ole (1849-06-24)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 276. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000138.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Dreslette 24 Juni 1849.

Gode Venner!

Hvad jeg i mit sidste Brev skrev om, at jeg ventede at komme til Jylland, stadsæstede sig før jeg faa at sige havde ventet det. Den 21de Juni om Eftermiddagen fik vi pludselig Ordre til at bryde op strax, og I kan troe, at der blev Mudder i Barakkerne, og det varede ikke længe, før Alle var marschfærdige, og samme Aften gik vi til Mummmarks Færgested, hvorfra vi blev udskibet paa nogle Damp- og Transportskibe. Hele 2det Jægercorps og nogle af første Forstærkningsjægercorps, ialt 1200 Mand, var ombord paa Dampskibet Slesvig, og 2den lette Bataillon havde vi paa Slæbetoug efter os. Vi var i det Hele 6 a 7000 Mand, som paa engang forlod Als, for, som formodes, at reise til Aarhus, og der forene os med General Ryes Brigade, som nok trænger til lidt Hjælp. seiladsen fra Mummmark og til Faaborg var meget ubehagelig, da vi havde en temmelig stærk Storm, og Følgen var heraf, at det varede lovlig længe, da man næsten hverken kunde blive udstibet eller komme i Land. Klokken 12 om Natten imellem den 21de og 22de kom vi ombord, og lettede ikke Ankeret før Kl. 10, og Klokken 12 kom vi allerede til Faaborg, hvor vi alle glædede os med, at vi den Eftermiddag skulde more os i Faaborg, men der er ikke noget som snarere flaaer feil end Menneskets Tanker, og saaledes blev vi ogsaa denne Gang fluffet i vore Forventninger. Stormen vedblev at rase og vi maatte ligge hele Eftermiddagen og see paa Faaborg ligesom Jsraeliterne paa det forjættede Land, da ingen Fartøier kunde komme ud og faae os i Land. Endelig henimod Aften sagtnedes Veiret og vi kom lidt efter lidt i Land, hvor jeg dog kom faa betids, at jeg var oppe i Byen og fik noget at leve af, før vi skulde stille til Afmarkch, som skeete saasnart som vi var kommet i Land allesammen, og det gjorde mig ondt ats. 277høre, at vi strax skulde afreise fra den deilige By, som var fuld af bare venskabelige og godgjørende Folk, der modtog os med Glæde som længe savnede Venner, men endnu gjorde det mig mere ondt, at jeg ikke kunde saae Tid at besøge Skovrider Berg ^{*)}, da jeg hørte, at Børnene og den gamle Tante havde staaet i flere Timer paa Broen og ventet paa mig, men det hjalp ikke, vi maatte afsted, men til al Lykke kom vi kun en halv Miil udenfor Faaborg, før vi blev indquarteret i en By som hed Svanninge, hvor endeel af 1ste Compagni var indquarteret ifjor, og der blev vi indquarteret om Aftenen Kl. 12. Næste Dag skulde vi ikke stille før Klokken var 11 om Formiddagen, og den korte Tid benyttede jeg til at gjøre en Afstikker af mig, og gaae ud at besøge Skovrider Berg. Vel havde jeg en Miil frem og en Miil tilbage, og jeg havde ikke uden 3½ Time i det Høieste at løbe paa, hvoraf I nok kan stutte, at jeg maatte bruge mine Been for ikke at komme forfilde. Den Glæde og Henrykkelse, hvormed jeg blev modtaget, formaaer jeg ikke at skildre med Pennen, thi førend jeg kom til Gaarden, var jeg allerede omringet af Børnene, som med Jubel førte mig ind i Stuen, hvor jeg nær var blevet forgiven med Viin og gammelt Øl, og Alle beklagede kun, at jeg havde saa kort Tid at tale med dem, men maatte derfor love dem saasnart jeg kom til Jylland at skrive dem til, hvilket jeg ogsaa i Sandhed skal holde, saasandt Gud unde mig Helsen. Vi er idag indquarteret i en By, som hedder Dreslette, 1½ Miil fra Assens, og idag holder vi Rastdag, og pimpes os med Bøndernes det gamle Øl; Marschen imorgen gjælder nok ad Bogense til, hvorfra vi skal oversættes til Aarhus. Naar I striver eller sender mig Noget, da er min Adresse ligesom forhen, da Brevet nok skal finde mig. Hils alle gode Venner og vær ikke bedrøvet for mig for Fremtiden, da vi med Guds Hjælp og Bistand nok skal klare os med Tydskerne, og befrie endeel af de betrængte Jyder. Jeg kan ikke fortælle, med hvilken Lyst Enhver gaaer paa dette Tog, da vi alle haaber at vi skal gjøres. 278god Nytte i Jylland. I hilses alle paa det Venskabeligste fra Eders hengivne Ven! Lev vel og skriv snart.

Ole Andreasen Jægerspriis.